
Pasienters livsfortelling og legekunst

ANMELDELSER

ELI BERG

Institutt for samfunnsmedisin
Universitetet i Tromsø

Neve, Ing-Marie

Läkekonstens arbetsredskap – livshistorieorienterad metodik

166 s, tab. Lund: Studentlitteratur, 2003. Pris SEK 244

ISBN 91- 44-02780-X

Forfatteren har vært allmennpraktiserende lege i Sverige i et kvart århundre. Ti år som sosiallege har bidratt til at hun har revurdert sin tenkning og praksis i faget medisin. Hun tar leseren med på deler av den veien hun har gått, klinisk, men også med sideblikk til teori.

Hovedforandringen i hennes legepraksis vokste frem da hun åpnet opp for pasientenes livsfortellinger. Dette skapte et klima av tillit, og fortellingene syntes dessuten å bidra til at mange av de svært tungt belastede pasientene fant åpninger i retning av håp for fremtiden. Å skape en sammenheng i livshistorien bidrog til at til dels omfattende

helseplager og misbruksproblematikk ble fortid, og flere kom etter hvert over i arbeid og fikk økt selvrespekt. Denne skapende dimensjonen i møtene hadde en følelsesmessig side som kompletterte det mer kunnskapsmessige for henne som lege.

Første halvdel av boken gir glimt inn i arbeidet som sosiallege sammen med åtte av hennes tallrike pasienter. Etter hver beretning har hun satt opp en skjematisk oversikt over de viktigste problemstillingene for pasientene, av henne kalt de fire livslinjer: private hendelser, offentlige hendelser, følelser og medisinske data – det hele ordnet kronologisk år for år.

I den mer teoretiske delen av boken belyser hun sine kliniske erfaringer med blant annet psykoanalytiske teorier, en bevegelse gjennom driftsteori, jegpsykologi, selvpsykologi for å avslutte med moderne affektteori. Hun fremhever også den prognostiske betydningen av pasientenes selvopplevde helse og legger vekt på om de fant tilhørighet, mening og sammenheng i tilværelsen. Her støtter hun seg til flere tenkere, blant annet Aron Antonovsky og teoretikere fra religionspsykologi.

Hun antyder også at legens egen livsfortelling er vesentlig i møtet, selv om den naturligvis ikke gjøres eksplisitt til tema i konsultasjonen. Hun har en omsorg for at kolleger må kjenne sine grenser og sørge for påfyll i eget liv.

Ing-Marie Neve har skrevet en bok som engasjerer og som gjør at jeg gjerne vil høre mer. Hun utfordrer medisinens tenkning og praksis på en stillferdig og sterk måte. Kanskje kunne hun ha åpnet opp for å la oss lytte og se *selve* møtet. For sannsynligvis har det vært mye liv og bevegelse, som så har bidratt til en kreativitet som hun selv også antyder, men ikke utdyper nærmere. Som leser fornemmer jeg en vitalitet mellom linjene, et engasjement. Ordet legekunst er brukt i bokens tittel, men må forståes indirekte gjennom beretningene.

Boken utfordrer medisinens vitenskapelige ståsted og legers praksis. Den anbefales både til medisinstudenter og leger med erfaring i faget.

Publisert: 2. desember 2004. Tidsskr Nor Legeforen.

Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 10. september 2026.